

Record d'Excursió a Sant Pere de Roda

En el primer tren del matí fins Vilajuïga, anant tot seguit vers Pau i Palau. Pel camí esmorsàrem a l'ombra d'una grossa alzina. Arribat a Palau pujàrem cap l'ermita de Sant Onofre, adreçant-nos al Castell de Sant Salvador, el cim del qual pujàrem després de llarga i fatigosa pujada. Les runes del castell se troben al bell damunt de l'estimball del Salt de la Reina; Bella miranda, a sos peus se divisà la joliva Plana Empordanesa, el golf de Roses, Cap de Creus i les Serres Pirenenques. Després de fruir de tan bell espectacle baixàrem a l'enrunat Monastir de Sant Pere de Roda. Son espectacle és imposant i majestuós, aixecant-se encara ses dues enlairades torres desafiant erdides les fúries de la tramontana i de les tempestes. Les despulles de tan important construcció causen en nostra ànima extranya i trista angoixa. ¡Sols en resten les parets! Tots els joiells d'art que altre temps guardava com preuat tresor, han desaparegut d'aital lloc, trobant-se molts d'ells adornant altres construccions de la contrada. En la fresca i abundanta font dinàrem, visitant després les despulles de Santa Elena, i travessant les últimes estribacions de la Serra de Roses, baixàrem a Llansà, on després de pendre un bany i de visitar la població, férem el retorn a Girona.
